

Nr 273

Av herrar **Kollberg** och **Wedén**, *angående utflyttningen av Stockholms örlogsvarv till Muskö.*

(Lika lydande med motion nr 114 i Första kammaren)

1953 års riksdag fattade beslut om utflyttning av Stockholms örlogsvarv till Muskö på grundval av en år 1951 utarbetad plan. År 1956 hade — sedan riksdagen samma år beslutat att en definitiv plan skulle framläggas till följande års riksdag — en plan utarbetats som lades till grund för begäran om anslag budgetåret 1957/58 (kostnad 273 milj. kr.). På förslag av departementschefen till 1957 års riksdag utarbetades en ny plan (kostnad 194,5—204 milj. kr.), som innebar en begränsning av kostnaderna med uppåt en tredjedel. 1958 års riksdag godkände planens första utbyggnadsetapp och anvisade medel för arbetenas igångsättande. På anmodan av departementschefen utarbetades senare under 1958 ännu en plan varvid kostnaderna begränsades till ungefär hälften (106 milj. kr.) i förhållande till 1957 års plan.

Förslaget enligt 1958 års plan utformades efter departementschefens direktiv och innebar en varvsenhet som i krig skulle fylla de nödvändigaste kraven på reparation och underhåll och i fred bli en med hänsyn till betingelser som följer av uppgifterna i krig i görligaste mån funktionsduglig enhet samt möjliggöra att Stockholms örlogsvarvs motsvarande anläggningar i Stockholm helt kunna nedläggas.

På grundval av ifrågavarande plan, vilken med hänsyn till nämnda direktiv ansågs såsom ett minimum, har 1959 och 1960 års riksdagar sedermera anvisat ytterligare medel för arbetena på Muskö.

I årets statsverksproposition (bilaga 26, Kapitalbudgeten, s. 35) har departementschefen angivit att fortifikationsförvaltningen äskat 24,9 milj. kr. för budgetåret 1961/62, varvid förutsatts att den år 1958 upprättade planen skall genomföras programenligt, d. v. s. vara avslutad med budgetåret 1964/65.

Departementschefen föreslår emellertid att anslaget bör uppföras med ett till 20 milj. kr. minskat belopp inom kostnadsramen för försvarsdepartementets kapitalbudget.

Departementschefen anmäler vidare att den föreslagna minskningen av det av fortifikationsförvaltningen äskade beloppet kommer att medföra en försening av varvets färdigställande. Konsekvenserna av den minskade medeltilldelningen säges kunna närmare angivas först när en inom fortifikationsförvaltningen påbörjad omarbetning av arbetsplanen för varvet slutförts våren 1961. Departementschefen anser det oaktat att en viss begränsning av utbyggnadsförslaget bör företagas och uttalar att en i 1958 års förslag förutsatt särskild anläggning för motortorpedbåtar m. m. vid Muskövarvet icke bör komma till utförande.

Riksdagen har under senare år vid upprepade tillfällen på grundval av departementschefens och statsutskottets förslag biträtt uppfattningen att det av olika skäl, icke minst med hänsyn till Stockholms stads intressen, är angeläget att örlogsvarvet snarast flyttas från Stockholm. Ständiga omarbetningar av planer — även sådana som legat till grund för riksdagens medelsbeslut — synes icke verka i denna riktning. Det kan också ifrågasättas om icke risk förefinnes för att byggnadsprogrammet, som igångsatts på grundval av en till riksdagen redovisad medelsplan, likaledes blir dyrare på grund av den försening, som departementschefen själv förutser såsom följd av det minskade anslaget.

Det enklaste medlet att undanröja dessa risker för fördyring vore att riksdagen beviljade det äskade beloppet om 24,9 miljoner kronor. Då det emellertid för enskilda motionärer är omöjligt att föreslå omflyttning eller omfördelning inom kostnadsramen och en ökning av denna ej kan komma i fråga får den sagda utvägen anses vara stängd.

Det oaktat kan det icke vara riktigt att riksdagen nu beslutar om en sådan ytterligare begränsning av Muskövarvet, som försvarsministern föreslår — utöver den begränsning till det minimum som den av 1959 års riksdag antagna planen enligt ovan innebär — innan resultatet av den pågående omarbetningen av planen redovisats. Detta är så mycket mera angeläget som den nu föreslagna begränsningen går ut över slipanläggningen för motortorpedbåtar m. m. Konsekvenserna härav, med hänsyn till friställande av anläggningar och områden i Stockholms stad, är ej behandlade men kan bli långtgående. Sålunda torde det vara ovisst om i sådant fall det blir möjligt nedlägga motsvarande anläggningar för motortorpedbåtar i Stockholm. Den minskning av flottans enheter och övergång till lättare sådana, som blir resultatet av 1958 års försvarsbeslut talar snarast för att just den anläggning, som departementschefen föreslår utgå, får särskild betydelse för marinen. Till belysning härav bör beaktas att förslag angående komplettering av motortorpedbåtsbeståndet genom inköp av ett antal motortorpedbåtar har förelagts innevarande års riksdag.

Med stöd av vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen vid behandling av statsverkspropositionen, bilaga 26, Kapitalbudgeten, punkt 17, måtte göra det uttalandet att ställningstagande till slipanläggningen för motortorpedbåtar m. m. vid Muskövarvet bör anstå tills den av departementschefen anmälda förnyade utredningen rörande arbetsplanen för varvet fullbordats och underställts riksdagen.

Stockholm den 24 januari 1961

Gustaf Kollberg

Sven Wedén